

hele virksomheden. I de fleste tilfælde vil hele virksomheden være omfattet af et af direktivets listepunkter, men f.eks. overfladebehandlingsanlæg som beskrevet i direktivets bilag 1, pkt. 6.7, kan være en del af en større virksomhed, der ikke i sig selv er omfattet af direktivet. Hvis IPPC-direktivets procedurer kun skulle gælde for den specifikke del af virksomheden, som er omfattet af direktivet, ville virksomheden være underlagt to forskellige regelsæt og i nogle tilfælde tillige to forskellige myndigheder. Dette ville medføre, at reglerne ville blive unødigt komplicerede for alle parter.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder allerede i den gældende bestemmelse i § 35, stk. 2, hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningen. Med lovforslagets bestemmelser suppleret med denne hjemmel vil ministeren ved en revision af bekendtgørelse nr. 794 af 9. december 1991 om godkendelse af listevirksomheder (godkendelsesbekendtgørelsen) kunne gennemføre IPPC-direktivet i Danmark i sin helhed.

5. Seveso2-direktivet

Seveso2-direktivet er en videreudbygning af Rådets direktiv 82/501/EØF om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter (Seveso1), som ændret ved direktiver af 19. marts 1987 og 24. november 1988. Seveso1-direktivet er gennemført i Danmark ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 520 af 5. juli 1990 om vurdering af sikkerheden i forbindelse med risikobetonede aktiviteter, der kan medføre et større uheld (risikobekendtgørelsen).

Seveso2-direktivet gælder for virksomheder, hvor farlige stoffer forekommer eller kan dannes i mængder, der er større end eller lig med de tærskelmængder, der angives i direktivets bilag 1, og omfatter væsentlig flere virksomheder end Seveso1-direktivet. Endvidere udvider Seveso2-direktivet pligterne for de omfattede virksomheder, blandt andet fordi samtlige omfattede virksomheder fremover skal foretage anmeldelse til tilsynsmyndigheden. Direktivets anmeldepligt vil blive gennemført ved, at alle virksomheder omfattet af direktivet også bliver godkendelsespligtige. Det må antages, at langt de fleste af disse virksomheder i forvejen er godkendelsespligtige, idet de er omfattet af et andet listepunkt. De få virksomheder, der ikke i forvejen er godkendelsespligtige, vil blive indkaldt med hjemmel i den foreslåede § 39, stk. 4, med frist for indsendelse af ansøgning senest 1. februar 2000.

Seveso2-direktivet nødvendiggør en mindre justering af enkelte af den gældende lovs bestemmelser,

nemlig bestemmelsen om myndighedernes muligheder for at gribe ind i retsbeskyttelsesperioden og bestemmelsen om myndighedernes mulighed for at meddele tilladelse til bygge- og anlægsarbejder, før der er givet godkendelse efter lovens kapitel 5.

Resten af direktivet vil blive gennemført ved en ny risikobekendtgørelse med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, arbejdsmiljøloven og beredskabsloven m.fl.

Fristen for gennemførelse af direktivet er 3. februar 1999. Direktivet har imidlertid flere berøringspunkter med IPPC-direktivet og vedrører til dels de samme virksomheder. De to direktiver vil derfor blive gennemført i sammenhæng med ikrafttræden den 30. oktober 1999, selv om dette betyder, at Seveso2-direktivet ikke implementeres rettidigt. Kommissionen underrettes herom.

6. Specielt om landbrugssektoren

IPPC-direktivet omfatter »anlæg til intensiv fjerkræavl eller svineavl med mere end:

- a) 40.000 pladser til fjerkræ
- b) 2.000 pladser til avls-/fedesvin (over 30 kg), eller
- c) 750 pladser til søer.«

For så vidt angår brug med slagtekyllingeproduktion følger det af direktivet, at fjerkræbrug med mere end 40.000 pladser, svarende til ca. 100 dyreenheder (DE) for slagtekyllingeproduktioner, omfattes. Som følge heraf vil ca. 100 eksisterende fjerkræbrug med slagtekyllingeproduktion som noget nyt blive omfattet af godkendelseskravet. For andre fjerkræbrug og svinebrug svarer grænsen til ca. 250 DE. I alt berører direktivet ca. 1.000 svine- og fjerkræbrug. Heraf er ca. 900 brug omfattet af det gældende godkendelsessystem i lovens kapitel 5.

Det foreslås, at andre husdyrbrug end IPPC-direktivets svine- og fjerkræbrug på mere end 250 DE optages på listen over godkendelsespligtige virksomheder. Dette berører primært mælkekvægbrug.

Endvidere foreslås det, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om henholdsvis revurdering med passende mellemrum og forudgående inddragelse af offentligheden også kommer til at gælde for disse husdyrbrug, der ikke er omfattet af IPPC-direktivet.

Begrundelsen er, at f.eks. et mælkekvægbrug med over 250 DE er en intensiv produktion, hvor store mængder næringsstoffer omsættes, med produktion af husdyrgødning og emissioner i store mængder til følge. Der vurderes således ikke at være nogen faglig begrundelse for at behandle disse husdyrbrug anderledes end svine- og fjerkræbrug.